

## Qui no coneix... Ramon Reig, tots els panys porten forat

PEL SENYOR RAMON

*Il·lustració: Maria Picassó*

Si ara butxaquegeu les claus, segur que us vindrà a la memòria: es diu Ramon Reig i Tomàs, i és tan fill de les Escodines que no se n'ha mogut en tota la vida -pam amunt, pam avall: des del niu a Santa Clara, l'escola al vell Sant Ignasi o parant botiga, ara a Sant Bartomeu, ara a Sant Maurici, amb un magnífic establiment de claus. Resseguiu-ne les parets! Des de les de ferro per a propietaris de centenàries masies rurals, fins a les codificades per als cotxes més moderns. Més de dues mil referències en formació, al costat de panys, bombins, cadenats, comandaments i caixetes de cabals. Tot hi és, ben endreçat, tal com ho va aprendre dels pares -l'Encarna i l'Andreu- quan van obrir una adrogueria, i després perfumeria i ell, d'aprenent, hi mesurava la colònia per unces. Ordre, esforç i serenitat. La mateixa consigna que se n'emportà amb la llicenciatura d'Història a la Universitat de Barcelona, compaginant els estudis matinals amb l'adrogueria de tarda. Després vingué de fer el soldat i, a la fi, va prendre una decisió: ell seria un botiguer especialitzat a fer claus! «Perquè a cada clau que despatxo hi ha el valor afegit de la feina que no tenen els altres productes». Inquiet com és, el Ramon també ha obtingut graduats en teologia i fins de medicina tradicional xinesa. Però sobretot, des que va instal·lar-se fa quinze anys al capdavant de la Divina Pastora, ell defensa un taulell que als manresans ens fa capitalejar: no hi ha major assortiment a la Catalunya central ni tampoc nord enllà, superats els Pirineus! Vegeu com molta gent hi entra amb cara de problema i el Ramon els escolta, els proposa una solució i avança un preu. Després es posa les ulleres protectores, s'aboca a la màquina i, cellajunt, s'abstreu fins a obtenir la còpia perfecta. I mentre la mola perd velocitat, us la raspalla sense pressa i us la lliura amb l'orgull de la feina ben feta, tot sentenciant: «Alguna cosa més?». I així un dia i l'altre. Perquè mentre hi hagi tants panys, podeu creure que caldran claus.